

[Westh]

Råstofloven blev vedtaget i sidste samling, og det er derfor naturligt, at regeringen i konsekvens af sine bemærkninger til råstofloven nu kommer med dette forslag til ændring i kontinentalsokkeloven.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget og håber på et hurtigt og positivt udvalgsarbejde.

Askjær Jørgensen (FP):

Vi finder ikke på nuværende tidspunkt nogen anledning til at udtale os konkret. Det er nødvendigt, at noget sådant først bliver grundigt belyst i udvalget, og det vil vi naturligvis deltage sagligt og positivt i.

Aksel Pedersen (V):

Hensigten med forslaget om en ændring af kontinentalsokkeloven er at få tilladelser til udnyttelsen af forekomster lagt i samme rammer som tilladelser efter råstofloven. Det vil altså sige i miljøministerens regie, i stedet for som tidligere under handelsministeren og fiskeriministeren.

Jeg hæfter mig ved, at personligt ejede firmaer forlods efter forslaget er udelukket, og at man indfører stærke bindinger i godkendelser af priser og avancer. Samtidig stilles krav til firmaernes kapital og kapitalbevissernes omsættelighed. Det sidste forstår jeg knap nok begrundelsen for, om det ikke blot er et ønske om kapitalstyring.

Her som i loven om råstofindvinding hæfter jeg mig ved forslaget om eneretsbevillingerne. Det forslag sætter venstre et spørgsmålstegn ved.

Loven bygger på en samling bemyndigelser, og disse bemyndigelser sammen med bemyndigelserne i fredningsloven, planlægningslovene og miljøloven gør miljøministeren til en mægtig mand, måske mere mægtig, end vi i venstre og dermed også jeg synes om. Det giver sig udslag i en strøm af cirkulærer og forordninger til landets amter og kommuner, som binder handlefriheden mere og mere og strammer lovene mere, end det har været lovgivernes hensigt i mange tilfælde.

Ifølge § 6 B, nr. 5, får ministeren adgang til oprettelse af en styrelse eller en tilsvarende organisation til at udøve de beføjelser, der i loven eller i regler udfærdiget i medfør af loven er tillagt miljøministeren. Dette og den

bebudede manglende klageadgang til ministeren virker bekymrende på os.

I lovens hensigt: at samordne mulighederne for udnyttelse af råstofferne inden for søterritoriet og på kontinentalsoklen, er venstre enig, men der bliver grund til at overveje de ting, jeg har gjort opmærksom på i ordførelsen.

Palle Simonsen (KF):

Da vores ordfører i denne sag, hr. Grove, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne gøre nogle ganske enkelte principielle bemærkninger.

Lovforslaget har jo til formål at bringe kontinentalsokkelovens bestemmelser om optagning af sand, sten og ral fra kontinentalsoklen i overensstemmelse med de regler, der efter råstofloven skal gælde for optagning af råstoffer på søterritoriet.

Ved behandlingen i sidste folketingssamling af råstofloven lovede miljøministeren, at der ville komme til at gælde samme regler i den lov, der nu er til behandling, som i råstofloven. Dette var en af grundene til, at det konservative folkeparti kunne medvirke til vedtagelse af råstofloven. Derfor må vi også gå ud fra, at det er en fejltagelse, når miljøministeren ikke i denne lov indfører de samme bestemmelser om eneretsbevillinger, som vi har i råstofloven, men vi går ud fra, at det er noget, vi kan tage op i udvalget og få rettet dér.

Bollmann (CD):

Det foreliggende lovforslag er efter bemærkningerne at dømme i hovedsagen en konsekvens af råstofloven, der blev vedtaget i forsommeren.

Ved behandlingen af forslaget til denne lov fremførte vi sammen med andre partier en del betænkeligheder med hensyn til de mange bemyndigelser til miljøministeren, som er givet i loven.

Hvad angår eneretstilladelser, blev der som bekendt i råstofloven indført særlige regler om en ikrafttrædelseslov, og det må være rimeligt, at de samme regler gælder for denne lovgivning. Men derudover skal jeg kun sige, at CD vil deltage positivt i udvalgsarbejdet.

Gert Petersen (SF):